

ZA IZBOLJŠANJE potrebujemo vaše dobro voljo. — Vse pripravite za naročnik, vam bomo pridobili za naročnik, vam bomo den, ker ste mu odprli pot k zares in zanimivemu čtivu. :: ::

GLAS NARODA

POZOR, NAROČNIKI...
Naročnikom naznanjamo, da več ne pošiljamo potrdil za poslano naročnino. Zadržuje potrdilo poleg analize na listu — do katerega dne, meseca in leta je naročnina plačana. **Uprava.**

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

ADDRESS: 216 W. 18th ST., NEW YORK

No. 6. — Štev. 6.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 8, 1938 — SOBOTA, 8. JANUARJA 1938

Volume XLVI. — Letnik XLVI.

POLOVICA AVTNIH DELAVCEV JE ODSLOVLJENIH

**PO MNENJU PREDSEDNIKA
GENERAL MOTORS CORP. SE
BODO RAZMERE IZBOLJŠALE**

Senatnemu odboru je povedal Knudsen, da je korporacija morala odpušiti 30,000 delavcev, ker jim ni mogla dati nobenega dela. — Prodaja avtomobilov je v dveh tednih nazadovala za petdeset odstotkov. — Knudsen ne more vladi svetovati.

WASHINGTON, D. C., 7. januarja. — Večera je posebni senatni odbor, ki preiskuje vzroke nezaposlenosti, zaslišal Williama Knudsena, predsednika General Motors Corporation.

Po njegovem mnenju so sedanje slabe razmere le začasne in se bodo kmalu izboljšale.

Kakor znano, je General Motors Corporation odpuštila dne 1. januarja 30,000 delavcev.

Ko je predsednik senatnega odseka, Byrnes iz South Caroline, vprašal Knudsena, čemu ne uporabi korporacija svojih rezerv, ki znašajo 450 milijonov dolarjev, da bi 30,000 mož zopet zaposlila, je odvrnil slednji, da jih ni mogoče zaposliti in sicer iz enostavnega vzroka, ker zanje ni dela.

— V takšnih časih kot so današnji, — je pojasnjeval Knudsen, — je dosti boljše iznebiti se zalog in omejiti produkcijo kot pa zaradi prepričane prodaje znižati cene.

— Predsednik Roosevelt je nedavno svetoval, naj bi se industrijalci posvetovali z vladnimi uradniki ter že vsaj za eno leto vnaprej določili, koliko je treba producirati.

— To ni mogoče, — je poudaril Knudsen. — Noben človek na tem božjem svetu bi mi ne mogel povedati, da se bo v dveh tednih prodaja avtomobilov znižala za petdeset odstotkov.

— Za izboljšanje gospodarskih razmer je potrebno zaupanje. Ako se ljudje boje, da bodo izgubili delo, ne kupujejo avtomobilov, četudi imajo denar.

— To zaupanje bi General Motors korporacija najlaže utrdila, — je pripomnil neki senator, — če bi 30,000 mož vzela nazaj na delo.

Zaposlenje se mora ravnati po produkciji, — je odvrnil Knudsen. — Produkcija je zastala. Kaj bi počelo teh 30,000 ljudi, če jim pa dela ne moremo dati?

Senator Clark iz Missouri je izjavil, da je napravilo zelo slab vtis dejstvo, ker je ena največjih korporacij naenkrat odpuštila 30,000 delavcev.

— Vsaka družba se mora ravnati po tem, koliko blaga proda, — ga je zavrnil Knudsen.

Na vprašanje predsednika Byrnesa, kaj naj bi po njegovem mnenju storila vlada, je izpil Knudsen čašo vode in odvrnil, da ne ve.

Knudsen je bil prinesel s seboj pisano poročilo, ki ga je prečital, nato je rekel, da je pripravljen ogodvarjati na vprašanja.

— Napačno je domnevati, — je rekel, da mi radi odpuščamo delavce. Od tega vendar nimamo nobenega dobička. Toda bolje je omejiti produkcijo kot pa avtomobile ceneje prodajati.

Na Byrnesovo vprašanje, če more kaj dobrega svetovati, je odvrnil: — Upam, da bo v ljudeh več zaupanja. Več zagotovil nam je treba, ne samo za tekoče, pač pa tudi za prihodnje leto. Ljudi se je lotil strah, pa še sami ne vedo, česa se boje.

WASHINGTON, D. C., 7. januarja. — Avne tvornice v Detroitu so odpušile več kot polovico delavcev. Drugi delajo kvečjemu od dvanajst do štiriindvajset ur na teden.

Tako je izjavil danes Homer Martin, predsednik United Automobile Workers of America in eden voditeljev Lewisovega Odbora za industri-

Velika poštna tatvina v Jugoslaviji

**PRINC MIHAEL
V NEVARNOSTI**

Križarka s prestolonaslednikom je zašla v velik vihar. — Na morju ga je vzela druga ladja na krov.

BUKAREŠTA, Romunska, 7. januarja. — Romunski prestolonaslednik princ Mihael, sicer varen, toda zelo preplašen, se je izkrcal v Konstanz s parnika Dacia, ki ga je vzel v Črnem morju na svoj krov s križarke sredi velikega viharja.

Princ Mihael je bil na potu v Atene kot romunski zastopnik pri poroki grškega prestolonaslednika prince Pavla s princeso Frideriko Luiz ob Brunšviško. Med potom je križarka, na kateri se je vozil princ, zalotil v vihar in princ je bil na nogah v hudem mrazu 6 ur, predno je stopil na parnik Dacia.

Križarka Kraljica Marija, ki je zašla v nevihtu, ki je poškodovala kabine, odnesla krmilo in je povzročila, da so zamrzle vodovodne cevi, je vlekla v pristanišče Dacia.

Ko je princ Mihael stopil na suho, je takoj telefoniral svojemu očetu kralju Karolu v Bukarešto in mu priznal, da je bil zelo prestrašen.

Iz pristanišča se je z vlakom odpeljal v Bukarešto. Pozneje se je z vlakom odpeljal v Atene, da bo navzoč pri kraljevski poroki v nedeljo.

Vihar je zadel križarko Kraljica Marija okoli 18 milj jugovzhodno od Varne. Velikanski valovi so pluskali čez krov in metalni ledene plošče. Valovi so odnesli en jabor in krmilo, poškodovali radio in zgornji del ladje.

Poveljnik križarke je odposlal poziv za pomoč in kmalu je bila na mestu Dacia.

Princ je mornarjem skozi 36 ur pomagal v borbi proti viharju. Pri odhodu z ladje je obljubil mornarjem, da bodo dobili gorko obleko in pošte.

TAJANJE VODOVODNIH CEVI

RIVA, Italija, 6. januarja. — Gasilci so napravili ogenj pod vodovodno napravo v neki hiši, da otajajo zamrzle cevi. Hiša pa se je vžgala in do tal pogorela.

NEMČIJA SE HUDUJE NA ANGLIJO

Nemčija je zelo razburjena zaradi angleškega posredovanja v Bukarešti. — Anglija se ni nikdar potegovala za pravice manjšin.

BERLIN, Nemčija, 7. jan. — Uradna Nemčija je zelo razburjena, ker ste se Anglija in Francija v Bukarešti zavzeli za žide ter opozorili romunsko vlado, da se mora držati določb mirovne pogodbe glede narodnih manjšin.

Nemški listi objavljajo ostre članke proti Angliji in nemška časnikarska agentura očita angleški vladi hinavščino.

"Kdaj in kje je se Anglija zahtevala varstvo za kako nemško manjšino?" vprašuje nek list. "Na Romunskem je sedaj 1.500.000 židov. Nikdo ne more tajiti, da so romunski židi pravi zajedavci. Kot v drugih deželah, so se tudi na Romunskem vrnili v trgovino in v stroke ter uničujejo narodno gospodarstvo in državo. Romunska vlada se samo brani proti nemogočemu položaju."

"Angleška hinavščina je dovolj jasna, ako vzamemo v poštev drugo stran angleške politike o manjšinah. Mislimi nam je treba samo na strašno usodo sudetskih Nemcev."

"Na Romunskem hoče Gogova vlada samo izgnati žide iz državnih uradov ter hoče postaviti židovsko tatvino. Na Čehoslovaškem pa je bila milijonom odvzeta vsaka pravica. Ali se je Angliji kdaj zdelo potrebno, da bi opozorila Čehoslovaško na pogodbe o manjšinah?"

"V kolonijalni zgodovini vidimo, kako je spoštovala pravice manjšin, in kako je varovala svoje interese, namreč z bombami in dinamitom."

"Razvaline arabskih hiš v Palestini, smrtne obsodbe nad arabskimi voditelji in podjarmljenje Burov, vse to so zgledi, ki nasprotujejo sedanjemu angleškemu zanimanju za usodo romunskih židov."

"Anglija se naj rajše pobriga za svoj manjšinski problem, mesto da se poslužuje svetovne židovske propagande in hoče ovirati neodvisno vlado, ki se hoče rešiti tiranstva in nesramnega zajedalskega delovanja."

ČANKAJŠEK JE NAVDUŠIL VOJAŠTVO

Čankajšek je prepovedal gubernierju umakniti se. Japonci so bombardirali Hankov.

ŠANGHAI, Kitajska, 7. jan. — Maršal Čankajšek je prepovedal gubernierju Hanfuču in drugim voditeljem v provinci Šantung umakniti se do nadaljnjega povelja, vsled česar je kitajska armada pričela korakati proti severu ter hoče pregnati Japonce iz Jenčova. Proti Sačovu tudi prihajajo ojačenja.

Neko japonsko poročilo pravi, da je bilo v Cingtau oplenjenih in požganih 438 japonskih hiš in da znaša škoda — \$6,000,000. Samo 12 japonskih hiš je ostalo nepoškodovanih.

HANKOV, Kitajska, 7. jan. — Navzlic streljanju iz protizračnih topov je 40 japonskih aeroplanov priletelo nad Hankov. Bombardirali so vojaško letališče, porušili bolnišnico in ubili 14 oseb, 20 pa ranili. Med žrtvami so večinoma žene in otroci.

S tem bombardiranjem so se najbrže Japonci hoteli maščevati nad Kitajci, ker so kitajski letalci blizu Vuhua potopili dva japonski topničarki.

Na letališču pa je bilo uničenih 6 japonskih aeroplanov.

Japonci so vrgli na mesto več ton bomb. Letalci so najprej bombardirali Kvantung bolnišnico, ki je bila popolnoma porušena, nato pa so pričeli metati bombe na letališče, na katerem so uničili vse aeroplanove.

KAROLOVA LJUBICA JE V FRANCJI

Magda je pobegnila vsled preganjanja židov na Romunskem. — Karol jo bo najbrže obiskal.

PARIZ, Francija, 7. jan. — Prijateljica romunskega kralja Karola, rdečelasa Magda Lupescu, se nahaja nekje v Franciji in jo bo mogoče v bližnji bodočnosti obiskal kralj Karol.

Odkar je prišel na krmilo vlade Oktavijan Goga, ni bilo znano, kje se nahaja Magda. Po nekem poročilu je sedaj v gostih pri slovitem zdravniku dr. Sergeju Voronovem v njegovi vili v Grimaldi na Rivieri, kjer sta oba živela, ko se je Karol odpovedal romunskemu prestolu in je živel v izgnanstvu.

Po nekaterih poročilih se bo

VSI NAČRTI SO BILI ZELO PREMETENO ZASNOVANI

DUNAJ, Avstrija, 7. januarja. — Na Dunaj je prišlo zanesljivo poročilo o drzni tatvini dveh denarnih vreč na vlaku, ki je vozil iz Beograda v Ljubljano. Cenzor je prepovedal poročati o dogodku v jugoslovenskih listih, in je prišlo poročilo po drugih potih čez mejo.

BOJ ZA TERUEL ŠE NI KONČAN

Obe stranki pošiljata ojačenja na fronto. — V kratkem se bo vnela odločilna bitka.

HEXDAYE, Francija, 7. januarja. — Republikanci in fašisti so raztegnili svojo bojno fronto proti severu od Teruela in v nekaj urah se bo vnela odločilna bitka. Strategično važno mesto.

Fašisti so se polastili dveh gričev, ki sta znana pod imenom El Petron in El Pozuelo, med Cocudom in Teruelom.

Obe stranki sta poslali na fronto sveže čete, da zamenjajo čete, ki so se več dni borile v snegu in hudem mrazu.

Nebo se je zopet zjasnilo in aeroplani so se takoj dvignili v zrak, medtem ko so do sedaj zaradi snega in megle ostali na tleh skoro ves čas, odkar so pričeli fašisti svojo protiofenzivo proti Teruelu.

Neko poročilo pravi, da so fašisti izstrelili pet poizvedovalnih in tri zasledovalne aeroplane. Vladni letalci pa so izstrelili dva fašistična aeroplana.

Vladni letalci so s strojnici obstrlevali fašistične postojanke pri San Blas, Cocudu in Celadasu.

SENATOR PADEL S STOLA

WASHINGTON, D. C., 7. jan. — Ko je mladi senator Henry Cabot Lodge začasno predsedoval senatu, se je njegov stol nenadoma prevrnil in senator je padel na tla.

ZA POKOJNIM IVANOM MLADINEOM

se bodo vršili pogrebni obredi v turek dopoldne ob deseth v Hughes Chapel, 4507 — 48th Ave. Woodside, L. I. Vzemite Flushing Line in izstopite na Sunnyside postaji.

sestala s kraljem Karolom, ko bo potoval v London. Najbrže se bosta sestala na gradu de Bellemme v severni Franciji, kjer sta oba živela, ko se je Karol odpovedal romunskemu prestolu in je živel v izgnanstvu.

Narodna banka v Beogradu je 31. decembra poslala dve priporočeni vreči pošte neki ljubljanski banki. V eni vreči je bilo 200,000 dinarjev v gotovini, v drugi pa 2,500,000 dinarjev v vrednostnih papirjih.

Roparji so izvedeli za to pošiljatev in so izdelali zelo premeten načrt. Predno je še vlak odpeljal iz Beograda, je prišel nek mož v uniformi poštnega uradnika na postajo ter sporočil nadzorniku poštnega železniškega voza, da bo v Zemunu prišel nek drug poštni uradnik, ki mu bo izročil neko zelo važno pismo, v katerem bodo navodila, katera je treba strogo izvesti.

Ko je prišel vlak v Zemun, je tam že čakal poštni uradnik in je ravnatelj v poštnem vozu izročil pismo. Na ovitku pa je bila pripomba, da pismo ne sme biti odprto prej, kot da je vlak že na potu.

Ko je nadzornik odprl pismo, je v njem našel na papirju beograjske policije pisano navodilo, da izroči obe poštni vreči v Rumi policistu, ki bo čakal pri vlaku.

Nadzornik je storil vse, kar mu je bilo naročeno. Na postaji v Rumi je policist že čakal ter je prevzel obe vreči.

Tatvina je bila odkrita, ko je dospel vlak v Zagreb. Policija je takoj pričela obsežno preiskavo, toda do sedaj je našla samo policijsko uniformo in dve prazni poštni vreči v nekem jarku blizu Rume. O denarju in vrednostnih papirjih pa ni nikakega sledu.

JUGOSLOVANSKA LEPOTICA ZAROČENA

LONDON, Anglija, 6. januarja. — Angleški inženir Geoffrey Farrer Kennedy, ki je star 29 let, se bo v marcu poročil s 23 let staro Dasko Ivanovič Banazovo, dolgoletno prijateljico kentske vojvodinje Marine. Daska je črta iz Dubrovnik in jo zaradi njene lepote nazivljajo "dubrovniki biser".

RUSKI ZNANSTVENIK V NEVARNOSTI

TROMSOE, Norveška, 7. jan. Polarni izvedenci se boje, da bo ledena plošča, na kateri se že skoro eno leto nahajajo štirje ruski znanstveniki, zašla na odprto morje, kjer se bo razpočila na kose. Predno je bilo mogoče znanstvenike rešiti.

Od Sv. Antona v Poljanski dolini

Čenjeni gospod urednik: Gotovo mi boste oprostili, ker se že toliko časa nisem oglasil. Nekateri že res upravičeno vprašujejo, kaj je z menoj. Kaj vse je bilo vzrok, ne bom opisoval. Tako kot vidite, zapustil Vas nisem.

Najprej moram obdelati zastarele novice, na katerih sem vam že prej dolžan.

V mojem zadnjem dopisu, ki je bil priobčen 16. aprila v G. N., sem pisal o Matevžu Pucu, ki je pred časom prišel domov iz Amerike in tam pustil na banki nekaj svojih prihrankov, katere mu bi imeli, po njegovih trditvah, prijatelji sem pošiljati, kar je njemu povzročalo velike skrbi.

Ta dopis so nekateri napačno razumeli, češ, da se tiče njih ter so g. urednika, ko si je istočasno tam mudil, prijemali, kaj da take stvari pusti pisati.

Na srečo pa je g. urednik izvedel, da z Matevžem ni bilo vse prav proti koncu njegovega bivanja v Ameriki.

Ko sem to čital, sem se tudi jaz pričel bolj zanimati za stvar. Zvedel sem, da pripoveduje, da se je proti koncu svojega bivanja v Ameriki nahajal v nekem zavodu, kjer so ga baje trdo imeli in vsled česar je dobil odpravnino od družstva ali jednote. Mož na videz tega ne kaže, ampak kar je res, ne more biti drugače. Zato je bilo pritoževanje čez mo je pisanje upravičeno ali pa tudi ne. V bodoče mi ne bo kazalo drugega, kot kadar bo kdo pripovedoval, da kje povsod je bil že v Ameriki, vprašati, če je bil tudi na Dixmont, predno bom pisal o njem.

Tudi brez nesreč ni bilo. Tako se je spomladi ponesrečila 19-letna Zamokarjeva hči iz Srednjega brda. Privozila se je z prijateljico na kolesu po cesti z Hotavelj, toda na križišču, kjer se cesta odcepi od glavne ceste, je privozil nasproti motociklist. Trčili so skupaj. Vrglo je s koles vse štiri ter so dobili večje in manjše poškodbe. Nesrečno deklo je vrglo v ob križišču stoječ križ, kjer je obležala z razbito glavo. Pri nas je navada, da se po dva vozita na biciklih kakor tudi na motornih kolesih, kar precej ovira pravilno gibanje vozil in prisotnost duha. To je sicer prepovedano, vendar to le malo zaleže.

O umoru v Čabračah ste gotovo na dolgo in široko čitali,

ko je Logarea spravila s sveta svojega dobrega moža. Dobila je za to 15 let in morilec ravnolično, ki pa je vse skesano priznal in tudi povedal, kako je lazila za njim.

Pripovedujejo, da ko se je s sodbe povrnila nazaj v ječo, je zaklicala: — Živijo! Čez 15 let bom pa frej, samo, da sem ob dedcu.

Neki paznik jo je slišal in stvar prijavil na pristojno mesto. Tako je danes dobila mesto 15 let, dosmrtno ječo in bomele sedaj dovolj časa za "Živijo" kričati.

Ujor je razburil celo dolino, in ko so jo zandarji gonili v zapor, ni manjkalo opazkih množice, ki je šla žugaje za njo. — "No Logarea, ali greš na kuluk, svinja. Morilka, na gavge z žnjo!"

Ljudstvo je bilo prepričano, da ne more biti drugače, kot se je končno izkazalo. Toda dosmrtna ječa v Begunjah je še luksuz za tak zločin. Poslani naj bi jo kam doli v Srbijo, kjer se še najedodolnejši jetniki dosti ne pohvalijo.

V Poljgori je umrl znani prašičji diferant v Idrjjo, Pavle Čadež, p. d. Hkavc. Še pred tednom sem ga vprašal: — No, Pavle, ali bodo še kdaj šli naši prašičji v Idrjjo. — Nikdar več! — je bil odgovor moža, ki je poleg drugih, spravil največ prašičev rudarjem v Idrjjo.

Mož je bil pri svojih 80 letih, še dokaj trden, a ljubil je karpjico, ki izpod kotla priteče. Našli so ga vsega pobitega na neki doli ter spravili domov, kjer je čez par dni izdihnil.

Tako z mojim optimizmom, ki sem ga izražal ob priliki prijateljske pogodb med nami in Italijo, ne bo veliko, vsaj kar se tiče produktov naše doline, razen lesa. Tudi onstran meje imajo vsega dovolj in uvažajo le to, kar je absolutno potrebno. To je v glavnem les, ki ga precej gre tja, in vsled tega je dosegel pri nas že visoke cene. Onstran se pa pozna tudi to, da malo lepše ravnajo z našimi ljudmi in jih ne zapirajo za vsako malenost. Tudi sem in tja hodijo turisti in taki, ki trošijo denar. Vendar svobodno izražanje našega jezika je pa še precej omejeno.

Letošnje poletje smo imeli parkrat tudi točo, ki je precej sklestila, tako da so nekateri malo ali nič, kar je od žita, pridelali. Ostal je v glavnem le krompir, ki je bil nedotaknjen in ki se ga je precej pridelalo.

Gen. Pajčungsi

ki je bil svoječasno velik nasprotnik Čankajseka, je imenovan za podpoveljnika vseh kitajskih armad.

kakor znana pošast v Lochmosekem jezuru.

Toda usoda sama je pripravila krokodilu past. Vse leto se je spretno izmikal lovem, slednjic je pa žalostno končal v žični mreži v odvodnem kanalu. Ujel je ga malaški vrtnarji. Zanimivemu lovu je prisostvovalo tudi več Evropecev. Malajci so spustili z brega žično past pred krokodilovo glavo, potem so ga pa zbadali in gnali naprej, dokler ni zlezal v mrežo, ki se ji ni mogel ogniti. In ko so mu nataknil past na čeljusti, so ga privzeli in kol in odnesli znamenjavno v mesto, kjer so ga dali nagačiti.

ZALJUBLJENI ZBORO VODJA

Mladi zborovodja cerkvenega zbora Withe je bil v službi puritanskega protektorja angleške republike Oliviera Cromwella, pa se je zaljubil v njegovo najmlajšo hčerko, lepo Frančiško, ki so jo hoteli omožiti z nekim visokim dostojanstvenikom. Dekle ni protestiralo proti ljubeznivim mladedga zborovodje, ne posebno priključivo znanjosti, ni pa vedelo, da se mož rad ozira tudi za njeno lepo komornico. Strogemu Cromwella pa ni ušlo, da lazi zborovodja za njegovo najmlajšo hčerko in hotel se je prepričati, kaj je na stvari. Zasačil je zborovodjo, ko se je mudil pri njegovi hčerki in nenadoma je vstopil v sobo. Tam je našel, kar je pričakoval. Hčerka je sedela vsa v ognju na divanu pred njo je pa klečal zaljubljeni zborovodja in ji strastno pogledoval ročice.

Peter Zgaga

Uzaljena žena je rekla svojemu možu: — Z eno besedo: ti si strašen mož. — Mož ji je pa odvrnil: — Ti si pa strašna ženska — z milijon besedami.

Ti dni sem čital, da živi v Bostonu neka ženska, ki je baje stara petindevetdeset let in pravi, da se ni še nikdar vozila v avtomobilu. Temu dejstvu se mora ženica v precejšnji meri zahvaliti, da je dosegla tako lepo starost.

Tako le je modroval rojak: — Svet pa res napreduje. Sedaj imamo že telegrafijo brez žic, smodnik brez dima, in kraljevine, v katerih so kralji brez moči. To je vse lepo, toda najbolj bi se prilegla bogata dota brez stare neveste.

Ne samo protestantski, tudi poglavarji drugih cerkva so veliki zagovorniki morale in napovedujejo nemoralni obupek boji.

Pred kratkim je izdal neki pravoslavni škof pastirsko pismo in ga naperil proti svilenim ženskim nogavicam. Rekel je, da bi se morale ženske iz obzira do nedolžnih otrok dostojneje oblačiti.

Po mojem skromnem mnenju nedolžni otroci niti ne opazijo, če ima ženska svilene ali volnene nogavice; če nosi kratko ali dolgo krilo.

Kaj takega opazijo le starejši izkušenci. In med te spadajo tudi gosposlje moralisti.

Te dni sem videl pri nekem mesarju v Downtownu jako vabljivo opremljeno izložbeno okno. Najmanj petdeset mladih kokašk je bilo lepo razvrščenih druga ob drugi. Sredi je bila pa ogromna prašičeva glava. Z enim očesom je gledala, drugo je pa imela napol zaprto kot da bi mežikalo in vabilo mimoidoče. V rilen je pa tičala zakrivljena fajfa, napolnjena s tobakom.

Mimo je prišla rojakinja. Dolgo, dolgo je ogledovala prašičjo glavo. S tako vneemo in naslado kot da bi gledala svojega najljubšega znanca. Ko je pa opazila fajfo v prašičevem rilen, se je udarila po čelu rekoč: — Lej, lej, skoro bi pozabila. Stari mi je naročil, naj mu kupim pajkele tobaka.

Spori med znanostjo in vero bi bili dosti prej uravnani, če bi bilo na eni strani malo več vere, na drugi pa malo več znanosti.

Na daljnem Severu živi narod Eskimov.

Eskimi imajo svoje šege in navade in svoje postave. Postave so stroge. Laž naprimer kaznujejo s smrtjo. Zato ni nič čudnega, da narod Eskimov dosedaj ni proizvedel še nobenega diplomata.

Z dobrodelnostjo je velika težava. V nekem kraju so nabrali za neko dobrodelno svrhu pet tisoč dolarjev. Kampa-nja je trajala leto dni.

Predsednik kampanje je imel tri tisoč dolarjev letne plače; njegov namestnik petnajst sto. Tiskovine in oglasi in drugi stroški so znesli štiri sto dolarjev. Ostalo je torej še sto dolarjev.

S temi sto dolarji bodo po novem letu pričeli novo kampanjo.

"Glas Naroda" (A Corporation) Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY Frank Sakser, President J. Lujaha, Sec. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 316 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y. "GLAS NARODA" (Voice of the People) Issued Every Day Except Sundays and Holidays ... 30,000

O Božiču so si želeli ljudje vesele praznike in so skušali z dobrimi deli in darovi poudariti pomen največjega praznika. Slišali smo različne glasove in poslanice od vsepovsod. Skoro sleherni se je oglasil s to ali ono željo ali napovedjo. Oglasila se je tudi General Motors Corporation. Njen prodajnik William S. Knudsen je dejal v njenem imenu, da bo korporacija postavila na cesto trideset tisoč delavcev, oni, ki jim bo dovoljeno ostati, bodo pa delali le tri dni na teden. V tisti strahotni božični poslanici ni bilo niti besedice o kakšni skupnosti med delavci in korporacijo, čije ravnateljje "zaslužijo" do 300,000 na leto. Recimo, da so se razmere res nekoliko poslabšale. Noben ravnatelj se ni odrekel niti centu svojih dohodkov. Korporacija je spravila lani milijone in milijone dolarjev, pa ji ni prišlo na misel, da bi z delom tega denarja vsaj nekoliko olajšala temno usodo na cesto vrženih delavcev. V tem slučaju se očituje kapitalizem v vsej svoji ostudni nagoti. Ako spravlja družba visoke dobičke, dobe ravnateljje po \$180,000 bonusa na leto. Če ima družba izgubo, je riziko obratovanja takoj zvrnen na delavstvo: deset in deset tisoč delavcev je pognan na cesto. — Kdo bo skrbel zanje? — Država naj skrbi! — svetujejo kapitalisti, kateri se z vsemi štirimi protivijo postavam za socialno oskrbo, postavam za zavarovanje proti nezaposlenosti in sploh vsemu, kar naj bi bilo delavstvu količjak v prid. Če skuša vlada v tem pogledu kaj koristnega uveljaviti, ji mečejo polena pod noge in uganjajo sabotazo, ki meji skoro na veleizdajo, ko jim je treba plačati davke. Čemu nekateri še vedno navajajo Karla Marxa, ki je ob koncu prejšnjega stoletja zapisal: — "Pošast vstaja v Evropi — pošast komunizma!" William S. Knudsen, načelnik General Motors korporacije je s svojo objavo bolj podžgal delavce, kot bi jih moglo podžgati tisoč radikalnih agitatorjev.

Denarne pošiljatve DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU ... SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 316 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

POŠILJATELJE OPOZARJAMO, naj nakazila pri pošiljatih okroglo vnoto (naprimer sto, dve sto, tisoč) dolarjev oziroma fr. kajti taka izplačila se najhitreje izvrše, poleg tega je pa pošiljanje nekroglih vsot tudi razmeroma draga. SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)

Važno za potovanje. SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 West 18th Street New York, N. Y.

Krokodili v mestu

Velika senzacija je bila v Singapuru oni dan razburljiv lov na krokodila v singapurskem predmestju. Nasproti singapurskega letališča je močvirje in iz njega je prilezel krokodil do periferije mesta. To je bila skoraj že legendarna zverina. Pred dobrim pol letom je videl nekdo krokodila v močvirju in takoj so organizirali lov nanj. Toda krokodil je izginil, kakor da se je vdrl v zemljo. Lovci niti njegovega repa niso videli. In tako je postal časoma legendaren pojav skoraj tako

EDINA SLOVENSKA POGREBNIKA V NEW YORKU IN OKOLICI PETER JAREMA MME. JULJA JAREMA Pogreb \$110. in več ... 129 E. 7th ST. med L. Ave in Ave A. 707 PROSPECT AVE. vokal 155 St. NEW YORK Tel.: Orchard 4-2508 B R O N X Tel.: MELrose 5-6577

Knjige Družbe sv. Mohorja ŠEST KNJIG 1. Koledar za leto 1938. 2. Bajtarji (Povest) 3. Preko morij v domovino (Potopis) 4. Izgnani Menihi (Povest) 5. Zivljenje svetnikov 6. Družinski molitvenik VSEH ŠEST KNJIG za \$1.35 ... KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

H. W. PATERA:

NAPAD NA POSTAJO "LAST WORLD"

Popotnik, ki se z "Letečim Skotom" ali s kakim drugim brzim vlakom pelje po pušči planote, skoraj ne opazi, da stoji daleč od slehernega selišča majhna čuvajnica s številko 344 in da je zraven razpada baraka s čudnim napisom "Last World". Resnično, tu je pač "poslednji svet" — konec sveta. Zakaj, na milje daleč se razteza škotska planota, obrasla z divjim grmičjem; jeseni je vsa rdeča od resek, vmes se lesketajo močvarne luže in se tresre trsje. Le ozka kolovozna pot vodi v neskončno daljo. Mnogi vlaki, ki hrumi-je mimo, se prav nič ne zmenijo za to postajico, le en sam omnibusov "vlak" se ondi ustavlja po enkrat na dan, da odda bomo pošto za raztresene kmetije, ki so zadaj za daljnimi hribi. Zdaj pa zdaj pride tudi kak zboj za vaškega stacumarja in le v oktobru kdaj pa kdaj izstopi nekaj gospodov tu, ki so povabljeni na lov na kak samotem škotski gradič.

Pa je bil McCarter, samotarski železniški čuvaj vendarle zadovoljen. Saj mora biti tudi invalid zadovoljen, da je sploh pod streho. Tisti časi so že zdavnaj minili, ko je kot svečarjni Skot veljal za najlepšega jezdeca svojega švadrona pri polku Scots Lancee. Resnično, to so bili lepi časi, ko je kot mladi ulanec defiliriral pred staro "Queen" Viktorijo, preden so se vkrkali za v Južno Afriko. Po indijskih poljanah je pedil svojega konja, v Nubijski puščavi je streljal na mahdiste, v Transvaalu se je boril in si je po zavzetju Pretorije smel pribiti korporalske vrvice na khaki bluzo.

Potem pa je prišla poslednja, velika vojna. V zavesti zmago so prihajali ponosni jezdecki z belo-rdečimi zastavicami v severno Francijo, a kmalu so morali s sedla in grozoviti flandrski jarki so bili priča njihovih stiski in junaški smrti. Leta 1916 so hrškega sulčarja napravili za seržanta in leta 1917 mu je sovražnikova strojnica razčledrila bedro in nogo. Domovina mu je podelila kot obliž srebrno "War kolajno" in potem je bil sklenjen mir in moral je sleči svojo priljubljeno vojaško suknjo. Bil je vesel in hvaležen, ko je dobil službo železniškega čuvaja, zakaj mnogo njegovih tovarišev je prišlo na beraško palico in — na kriva pota. In tako je živel Mac sam in žele malo nadložen na tej tako majeni postajici.

Dejali so mu "zbendiženi Mac", železniški čuvaj na postaji "Last World."

Seveda je zato tako radostno pozdravil svoja dva stara tovariša, ki ju je nekega dne kar vrglo v čuvajnico. Bila sta Freddy Bartelms in Hugh Webster dasi poslednji ni bil kdo ve kakšen prijatelj. A čez veliko let je človek vesel, da more s kom govoriti o starih časih. Presneto, tema dvema se pač ni dobro godilo, ker sta bila tako rapepana, a kaj bi! Bila sta vendarle tovariša iz vojaških let. Zato je Mac smele se poiskal steklenico žganja in so obhajali svidenje. Ona dva sta povedala, da iščeta kako delo, saj v Londonu ni nobene službe za invalide. Skoraj štiri ure sta ostala pri Macu in si natančno ogledala njegovo malo kraljestvo, nakar sta kratkim pozdravom odprila naprej in Mac je bil špet sam.

Dnevi so spe enakomerno potekali. Zvesto je stal čuvaj s svojo leseno, rdečo prepletkano ploščo, kamor je obesil še rdečo lanterno, pred hišico, kadar je pribolnel ekspresni vlak ali je ropotal brzivlak mimo in so dolgi tovarni vlak sopihajo stokali po progi. Nekega dne opoldne pa so postavili na progo dva velika zaboja z napisom: "Pozor! Ne premetavati!" Naslovljena sta bila na nekega Allana Knighta. Mac tega imena ni poznal, pa je bil že kak nov stacumar iz vasi. Železničarji so odnesli oba zaboja v čuvajnico in ju postavili k steni, saj bo itak kdo kmalu prišel ponju. Mac je vzel staro knjigo v roke in je bil dotleji prost. Iznemada je zaslišal ropot za seboj. Preden se je utegnil obrniti, je zadonel oster glas: "Hands up! Ne zgani se!" In samokres mu je že molet pod nos. V takem primeru pa tudi kakemu staremu vojniki ni kazalo drugega, ko da je dvignil roko kvišku. Vendar so mu oči kar stopile iz jamic.

Zakaj, tista dva moška, ki sta bila skrita v obeh zabojih in ki sta ga zdaj napadla, sta bila vendar — tri sto zelenih! — oba njegova stara tovariša, ki sta ga bila pred nekaj dnevi obiskala! Torej sta bila prišla ta dva lopovca le vohunit. By Jove, hudo sta padla! Saj Webstra res ni mogel nikoli prenašati, a da je tudi Freddy postal zločinec, to ga je zabolelo.

Temu je bilo tudi nerodno, ker je skomizgnil z rameni in

rekel: "Nisem jaz kriv, Mac, v-sak bi rad živel in imel kaj za pod zob!"

Toda Hugh se je koj vmesal: "Jezik za zobe! Pojdi rajši ven, drugi bodo kmalu prišli. A najprej je treba čistiljivega seržanta dobro zvezati!"

In režeč se je, potegnil vrvi iz žepa. Kmalu se ni mogel Mac nič več zganiti, tako močno sta ga zvezala. Ves bled je slonel v kotu.

Hugh Webster je nesramno vzel steklenico žganja s police, rekoč:

"Zadnjič sem videl, da ga je še precej ostalo, gospod seržant! Tega se bom zdaj poslužil!"

Mac si je belil glavo, kako bi je vdrav ta zapuščena bajta privabila te lopove za rop. Saj vendar ni bilo ničesar, kar bi bilo vredno vzeti s seboj. Nato pa ga je vroče obilo. Spomnil se je, da pride vpraj danes, na petek, pošiljatev denarja za mezdo rudarije. Seveda, to so vedeli ti zločinci. Vlak je vedno počasi vozil, ker so poštno vrečo kar ven vrgli. On je moral brez moči gledati, kako so še štirje drugi pestopači prišli v čuvajnico in se nemotno razgovarjali z Webstrom. Mac se je od razburjenja kar potil.

"Tj vzameš čuvajniški drog z rdečo lučjo v roke in pomahaš vlakovodji. Ko bo vlak obstal, bomo tiste na lokomotivi postrelili in navalili na poštni vagon. V desetih minutah bo vse končano. Kdor bi se ustavljal, ga spravimo s sveta!" Te besede so eničino prišle Webstru z jezika. Drugi so pritrdili: "All right, Hugh!"

Bartelms je plaho zrl čuvaja in je skomizgnil z rameni, češ, kaj morem za to, a nato je hitro izgubil v mrak, ki je že polzel na planoto.

Mac je ves obupan trgjal vezi, ki se pa niso raztrgale. Navzlic lesenim nogi bi bil Webstra že jako ugual, a bil je povezan s sveženj, ki se ni mogel premakniti.

Čas pa je bežal. Neprestano hitela kazalec na uri dalje. Hugh Webster je bil izpil vse žganje in je ždel na Macovem stolu. Tedajci — glasno rožljanje. Zvok zvona, še eden in še eden. Službeni brzozjav. Klicali so številko 344. Webster je planil kvišku. Obraz se mu je spačil. "Preklete!" je siknil skozi zobe. "Vražji aparat!" Zvončkljalo in zvončkljalo je v aparatu. Ropar je pristopil k Macu. "S to rečjo jaz ne znam onegaviti, zato ti prerežem vezi. A zapomni si, da te bo moj samokres koj upihnil, čim le namigneš na beg. Stopni k tej vražji ropotulji!"

Vezi so odpadle. Mac je zautil, kako se mu je spet začele kri pretakati po žilah. Ko pijen se je opotekel k mizi. Webster je potegnil samokres iz žepa in stopil tik zraven Carterja ki je vlekel belo kačo papirja iz aparata. Bila je le brezpomembno sporočilo, ki mu ga je neki tovariš brzojavil. A v glavi so se mešale misli. Zdaj! Mac je stisnil zobe.

"Preberi!" ga je nahrllil ropar in se sklonil nad ozki pavirnat trak.

S tresočim se glasom je Mac bral. A roke so mu tako drgetale, da se mu je trak izmuznil na tla. "Čakajte," je dejal in se naglo sklonil k tlem. Zdaj! V možganih mu je razbilalo ko s kladivom. Z eno samo kretljivo je zgrabil Webstra za noge in jih potegnil, da je

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Listnica uredništva.

Blaznikovih pratik in knjig Vodnikov družbe nimamo več v zalogi.

KJE SO DANTEJEVI ROKOPISI.

V Italiji je pred kratkim izšel oklic na vse znanstvenike, naj pomagajo iskati rokopise ustvaritelja "Nebeške komedije", ki so izgubljeni ter že 600 let nihče o njih nič ne ve. Vsekakor je čudno, da so se izgubili prav ti čudoviti rokopisi, ko pa nam je ohranjenih še mnogo starejših in manj važnih rokopisov. Pri iskanju bo treba predvsem razčistiti zgodovinsko vprašanje, kje so bili rokopisi takrat, ko je Dante umrl.

Zadnja leta svojega burnega življenja je Dante preživel v Raveni na dvoru Gvidona Novella de Pokanta, pri katerem je preganjani pesnik dobil svoje prijateljsko zavetišče. Njegova dva sinova Jakob in Peter sta bivala pri očetu. V tem mirnem tatišju je pesnik hotel dokončati svoje veličastno delo. Dante pa je imel navado, da je vsak spev sproti v prepisu pošiljal svojemu podporniku in prijatelju Cau Grande della Scala v Verono. Dante je svoje pesnitve najprej sam napisal, nakar je rokopise oddal dvorskim pisarjem, ki so jih prepisovali. Po en tak prepis vsakega speva je potem pošiljal v Verono. Ko je prvi prepis bil odposlan, so pisarji prepisovali naprej in je pred 600 leti tako izhajalo to veličastno pesniško delo v javnost.

Ko je Dante srečno poslal prepis prvih 20 spevov svojega "Raja" v Verono, je umrl. Takrat so njegova sinova in njegovi prijatelji začeli iskati, kje so shranjeni rokopisi drugih 13 spevov. Dolgo časa niso mogli niti originalov teh spevov najti. Kakor pripoveduje legenda, se je v sanjah prikazal Dante sinu Jakobu ter mu povedal, da je vseh 13 spevov skrli v zid ter ga dal zszidati. Ko so šli iskati tjakaj, kakor je bilo povedano v sanjah, so tam res našli iskane rokopise. Vsekakor je zgodovinsko dog一件ano, da so po očetu rokopise Divine Comedie podredovali njegovi sinovi.

Dne 1. aprila leta 1322 je Jakob Dantejev sin poslal svoje-mu dobrotniku Novellu popoln prepis očetove pesnitve Nebeške komedije. Ker pa so takrat v Raveni nastale domače politične honatije, sta se Dantejeva sinova preselila iz Ravene v Verono. Tudi Novello je moral zapustiti Raveno. Kolikor je zgodovinsko znano, niti Novello niti Dantejeva sinova niso videli Ravene. Toda tudi o Dantejevem rokopisu odslej ni bilo ne duha ne slaha. Nekateri mislijo, da sta Dantejeva sinova očetov rokopis pustila v Raveni v varnem franciškanskem samostanu kjer je bil pokopan tudi njun oče. Tudi najboljše poznavatce Dantejeve zgodovine Corrado Ricci je teh misli. Najbrž je Dantejev slavni rokopis zaidan kje v tistih samostanskih zidovih.

Drugi znanstveniki pa mislijo, da je Dantejev rokopis shranjen v sloveči knjižnici bolonjskih plemenitašev Gozzadini. Sedaj torej v teh naznačenih smereh iščemo rokopis, ki je izgubil pred 600 leti, ki pa je za sodobni svet tolike važnosti.

NAZNANILG

Bojakom po Pennsylvaniji (posebno v Alleghany, Cambria in Somerset okraju) naznanjamo, da jih bo obiskal naš novi potovalni zastopnik FRANK AHLIN. Rojake prosimo, naj mu pokeskajo ustreči pri nabiranju naročnine.

Uprava Glas Naroda

Georges Ohnet:

Zadnja Ljubezen

41

— Da je Lucie Andrimontova res sestrična vašega moža in torej tudi vaš sorodnica. Toda da ne očitajte grofu, da me vam ni predstavil. Od najinega prvega srečanja mi je predlagal, da bi me seznanil z vso rodbino. Jaz sem njegov predlog odklonil. Ne morem pozabiti, da so nastopili vsi razen gospe de Fontenay proti moji materi, da so naložili mojemu očetu trdo pokoro, da so nas v gotovem pomenu besede zgrizli iz rodbine s tem, da nas niso smatrali za dostojne biti njeni člani. Teh ljudi, ki so tako grdo ravnali z nami, nisem hotela nikoli poznati.

— In pri tem sklepu ostanete?
— Seveda.
— Ali hočete tudi v bodoče živeti ločeno od sveta kakor doslej?
— Zdaj žalujem in moja samota mi je draga.
— Upam, da ne tako draga, kakor grofovca in moje prijateljstvo.

— Zdaj poznata oba pot v moj dom in vedno bom srečna, kadar bom vajmu mogla pozdraviti tu. Toda divjakinja sem, pustite me v mojem divjaštvu...

Mina je bila v veliki zadregi. Kaj naj počne? Ali naj skuša pregovoriti dekleta, da bi se več sestajala z njenim možem? To bi bilo brez uspeha. Kajti njen mož je že ima v rokah. Mladostno odločno deklet, bi najbrž ne poslušalo nobenega sveta.

In če se z Armandom dogovori in če ji Armand objlubi, da se ne bo več shajal z njo, ali mu sme, ali mu more kaj takega verjeti?

Zatajil ji je svoje novo znanstvo in ji bo tudi vbodoče marsikaj tajil.

Kakor v omotici ji je rekla:
— Dragi moj otrok, od danes naprej, je moj dom tvoj dom. Nasvidenje!

Gospodična Andrimontova ji je podala roko ter rekla istotako: — Nasvidenje.

Tako sta se poslovili.

Na poti proti domu je Mina razmišljala: — Morda je bil njen mož prav tako nedolžen kakor Lucie in njegova čuvstva do nje so bila samo prijateljska. Tistega večera, ko je hotela izsiliti od nje priznanje in ko ga je tako trgovratno zasliševala, ji je vendar odgovorjal povsem mirno. Njegovo delno razburjenje se je dalo pojasniti z bridko usodo, ki je bila zadelala mlado deklet. Zapustiti umirajočo na smrtni postelji in stopiti v čarobno razsvetljeno dvorano, poslušati godbo in igrati na odrn, mar to ni bila tako nepričakovana razlika, da je moral napeti vse sile, da se je obvladal? In vse to

je vzemirilo komteso. Ali ne bo stala proti njemu brez orožja? Bilo ji je jasno, da z njeno zmago ne bo nič, če ne nastopi odločno in ne pride takoj na dan z vsami dokazi. In storila je junaški sklep.

Ura je bila pet ko se je vrnila v palačo. Armand se ni tako zgodaj vračal. Po srečnem naključju je bil že doma. Jutro, ki ga je bil porabil za tako žalostne dolžnosti je bilo do takomajalo njegov mir. Prav nič ga ni mikalo v klub. Zaklenil se je v svojo sobo, kjer je kadil in čital. Sedel je v širokem naslanjaču pri oknu, naslonjen nazaj, knjiga mu je bila padla iz rok na preprogo in potem se je zasanjal.

V dluhu je videl pred seboj dražesten Luciein obrazek v okviru zlatih kodrov. Videl je njene modre oči, vso njeno očarljivo podobo, dražeco njegovo dotišljivo. V žalni obleki, blelih, objasnih lie, tako je videl na pokopališču. Bila je sama z njim, kajti nihče ni bil obveščen, da bi spremlil ubogo staro teto na njeni zadnji poti.

Kako se je opirala tako udano na njegovo ramo, stopajoč mimo grobov proti kočiji! Bila je zares vsa njegova v tem kraljestvu mrtvih, kjer je bilo sveže zelenje drevja, radostno ptičje petje in pestre barve cvetic tako kričee naspotje.

Senca je šinila čez Armandovo čelo. Samo na pokopališču je bila za hip njegova. Takoj, ko sta stopila na tlak ulice, je umaknila svojo roko in tudi sam je nehote odstopil od nje, kajti ločila ju je nepremostljiva pregrada. Samo na njivi večnega miru sta mogla pripadati drug drugemu, kajti če bi hotela biti prosta, da bi njana ne bilo treba živeti ločeno, bi se bil moral odpreti nov grob. Pri tej misli je Armand zadrl in sreč se mu je skrčilo. Da je sploh mogel pomisliti na tak izhod, čeprav ga je v naslednjem hipu z grozo zavrnil, na smrt tiste, ki je bil z njo zvezan do groba! Sram ga je postalo. Le kako mu je mogla šiniti v glavo tako strašna misel! Vsa njegova notranjost se mu je upirala. Biti srečen za to ceno? Nikoli! Taka sreča bi bila težja od najtežje nesreče.

Nankrat so se pa obrnile njegove misli drugam in jel je modrovati o čudni izpremembi svojih čuvstev po Lucieinem prihodu. Že deset let je bil sredi pariškega družabnega vrtineca, sredi zapeljivih pogledov in sladkih nasmehev najočarljivejših žen, pa mu ni nobena zmešala glave.

(Dalje prihodnjč.)

EKSPEDICIJA NA JUŽNI TEČAJ

Znani sovjetski avijatik M. V. Vodopjanov bo letos poletel na Južni tečaj. Vodopjanov je prepričan, da se mu bo polet posrečil.

Ne zamudite!

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

1938

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Ljubezen za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. M.

68

Tudi iz oči tete Helene švigajo uničujoče pogledi na Hano in ošabno reče:

"Dokler ostaneš v naši hiši, boš tudi morala izpopolnjevati svoje dolžnosti. Zdi se mi, da si že vsako delo vrgla iz svojih rok."

Lizika hoče vzrožiti, toda Hana ji naglo zati. ne usta.

"Nobene besede o tem, kar se je zgodilo, Lizika."

Teta jo zaničljivo pogleda.

"Kar se je zgodilo? O, saj vsakdo ve, da se ti je posrečilo vjeti v mreže bogatega moža."

"Mama!" zakliče Lizika ogorčeno.

"Jezik za zobmi! Kaj pomeni ta ganljiv prizor, ko sve prišli v sobo? Ti v tesnem objemu s Hano, kaj naj to pomeni?"

"Mama, prosim te, govori s Hano drugače, kajti še zelo ti bo žal, da si ji kdaj rekla kako trdo besedo."

Gospa Helena se vzravna.

"Žal mi bo samo, da sem redila gata na svojih prsih," pravi nekoliko gledališko, "da sem sploh dovolila, da je napravila kak korak čez naš prag."

Lizika se trese v sled razburjenosti.

"Mama, še Bogu se boš zahvaljevala, da je prišla Hana k nam. Prosim, ne izreci več nobene trde besede proti njej. Prosim te, Hana, oprostite mami!"

Dita se zaničljivo zasmije.

"Le poglej našo najmlajšo, mama, kako je modra; zagotovi si hoče prijateljstvo bodoče gospodinje na Herrenbergu."

Lizika stopi tik pred Dito.

"Molči vendar — neumno tele!"

Ta trenutek stopi v sobo Herbert. Njegovo lice še jasno kaže sledove vdarca Gertovega biča. Nehote stopi nekoliko nazaj, ko zagleda Hano in nekaj kot sovraštvo sije iz njegovih oči. Vsa pamet se mu umakne, moral je dati duška svoji jezi.

"O, vi tukaj, gospa Hana Moran! Ali ste prišli srečno z ljubimskega sestanka v gozdu?"

Hana zelo prebledi, toda ne odgovori mu nič z besedo. Toda Lizika jezno pogleda svojega brata.

"Sram te bodi — sram te bodi! Kako se moreš upati kaj takega reči? Prav mnogo imaš vzroka, da se teh stvari ne bi nikdar več dotaknil. Pfuj, sram te bodi!"

"Jezik za zobmi, neumna žaba! Nikdar ne bom dopustil, da bi mi ti ukazovala, kaj naj rečem. Mama, nikdar več Darlanda prijazno ne pogledaj in ti, Dita, ga tudi več ljubeznivo ne pogleduj, kajti gospod Darland je bolj zadovoljen s kako priložnostno ljubinko."

Lizika stisne pesti in solze jeze se ji vderejo po licih.

"Brzdaj svoj jezik! Nikdar več ne govori! Hana je z Darlandom zaročena, da veš. Ravno zaradi tvojega nesramnega napada na njo je prišlo med Hano in Darlandom do sporazuma. Varuj se samo še eno žalilno besedo reči proti Darlandovi nevesti, kajti kazni ne boš všel, to se zapomni!"

Herbert ozlovoljen stopi korak nazaj, prebledi in črno gleda Hano.

"Tako, tako — zaročena? Dobro, potem pa čestitam, to pa je plen! Dobro si naredila! Seveda ti jaz kaj takega ne bi mogel nuditi. Razumem, da ima bogat snubeč prednost."

Lizika vdari s peto.

"Molči že enkrat! Vsi ne veste, kaj delate! Hana, prosim te, dovoli mi, da jim vse povem, ker me je že preveč sram."

In Lizika se vrže med jokom na Hanine prsi. Hana ji boža lase ter, dasi blede, gleda mirno vse tri.

"Ne, Lizika, ne sedaj. Pusti, da tvoja mati, sestra in brat razlijejo čez mene celo skledo svoje jeze; zdi se mi, da to zelo potrebujem — da bom mogla prenesti še tudi drugo, kar bi sicer mogoče bilo za mene preveč."

Lizika nasloni svojo glavo na Hanino ramo.

"Oprostite jim, saj ne vedo, kaj delajo!"

"Molči Lizika, za nas nikar ne prositi za odpuščanje. Če mora kdo tukaj prositi za odpuščanje, tedaj nismo mi. Kaj pa je vse to, Herbert, o čemur govoriš," vpraša mati.

Predno pa more Herbert odgovoriti, se vrata naglo odpro in na pragu se prikaže Karl Rasmussen, čegar obraz je vsled razburjenja zelo rdeč. Njegove oči so še rdeče in objokane. Nekaj časa brez razumevanja gleda navzoče, nato pa se približa Hani, jo z globokim vzdihom pritisne k sebi ter pravi hripavo, komaj premagujoč solze:

"Hana — oh, Hana — kar mi je ravnokar povedal dr. Waren — saj vidiš, da se morem komaj obvladati — globoko sem ginjen vsled tvoje dobrote. Ali je res, Hana, da hočeš kupiti Altwiese, da nam obdržiš dom? Ali hočeš meni odzvzeti vse mučne skrbi in nam vsem? Moja dobra, dobro srčna Hana, kako naj se ti zahvalim? Tega nismo zaslužili."

Solznih oči gleda Hana na globoko ginjenega moža.

"Jaz sama sem tako neizmerno srečna, stric Karl, da ti morem pomagati."

Gospa Helena in oha njena otroka presenečeni gledajo ta prizor. Tedaj pa stopi gospa Helena tik pred svojega moža in ga vpraša jezno:

"Ali mi morebiti hočeš povedati, zakaj vprižarjate tukaj tako ginljiv prizor?"

Karl Rasmussen se počasi obrne k svoji ženi. Dolgo jo resno gleda, pogleda tudi Herberta in Dito, nato pa pravi:

"Zahvalite se pri Hani, da nismo brez doma, da nas ne bodo pregnali z Altwiese. Niti štiri tedne ne bi več mogel zdržati in belil sem si glavo, kako bi vas mogel obvarovati najhujšega. Hana pa nam bo s svojo velikodušnostjo prihranila vse najhujše, obdržala nam bo naš dom ter nam bo pod naše noge zopet postavila trdna tla."

Njegova žena ga gleda z velikimi očmi, kot ne bi verjela svojim ušesom. Toda vsled moževega resnega obraza se ji prične nekoliko dozdevati.

"Tega ne razumem, kaj naj to vendar pomeni? Ali hoče mogoče gospod Darland zaradi Hane poseči v naše razmere?"

(Dolge zbirke knjig)

VOLITVE V SOVJETSKI UNIJI

Častniki in vojaki Rdeče armade v Moskvi dobivajo glasovnice za prvo tajno glasovanje v Sovjetski uniji.

Primorske Vesti

Trgovec Križaj oproščen pred priziv. sodiščem

Prizivno sodišče v Trstu je te dni razpravljalo o pritožbi trgovca Jurija Križaja, ki je bil 20. julija obsojen na 9 mesecev zapora, ker je na cesti Postojna — Gorica do smrti povozil kolesarja Ivana Cevno. Takrat je bilo sodišče mnenja, da je Križaj zakrivil nesrečo iz neprevidnosti, ker ni dovolj pazil na ondotnem križišču. Pred prizivnim sodiščem pa je Križaj dokazal, da kolesar ni vozil na pravilni strani, vrhu tega pa je imel on oviran razgled zaradi dveh voz, ki sta takrat bila v neposredni bližini. Sodišče je ugodilo pritožbi in oprostilo Križaja zaradi pomanjkanja dokazov.

Bencinski tank v plamenu

20. decembra dopoldne se je pripetila v tržaškem pristanišču v odseku za petroleje nesreča, ki k sreči ni zahtevala hujših žrtev. 35-letni mehanik Karel Brumat je z električno črpalko črpal bencin iz rezervoarja na tank, ki je bil namenjen za trdko Shell-Flordisdorfer na Dunaju. Naenkrat pa se je bencin iz doslej neznanega vzroka vnel. Brumat, ki si ni mogel pravočasno umakniti, je dobil hude opekline po obrazu. Brž so telefonirali po gasilce, ki so bili na mestu v nekaj minutah in so preprečili, da se požar ni razširil in postal

SMRTNA KOSA

Dne 26. dec. je v Seattle, Wash. umrl John Petrič, star 70 let in rojen v Suhorju pri Metliki v Beli Krajini. Zaposleba družino.

V Clevelandu je po kratki bolezni umrl Martin Dragovan star 51 let. Doma je bil iz Dragomlja pri Metliki. V Ameriko je prišel leta 1903, naker se je vrnil domov in je sedaj bival tu pet let.

Pišite nam za cene voznih listov, rezervacijo kabin in pojasnila se potovanja.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau) 216 W. 18th St., New York

NAPAD NA POSTAJO "LAST WORLD"

(Nadaljevanje z 3. strani.)

Webster ko snop telebnil na tla. Še preden se je mogel zavedati, je že Macova pest zamahnila na njegovo sene. Presneto! Udariti je znal pa šte stari vojščak. Urno je Webstra zgradil in ga vrvel v isti zaboj, ki se je v njem Webster pripeljal tjakaj.

Potem je planil k brzojavu in javil klic na pomoč. V kratkih besedah je poročal o nameranim napadu. "Hitro sporočite, če ste razumeli!" Slednjič je brzojav zatiktaktal: "Yes! All right!" Mac je globoko zasopel in vzdel Webstrov samokres v roke. Zdej je imel vsaj orožje!

Ozrl se je po sobi. Štirim

Karl MAY

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senici" pri "Oboževalcih ognja", "Ob Vadarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? — Kdo bi ne hotel spoznati "Winnetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
VSEBINA:
Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.
Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami
VSEBINA:
Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kakov sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med Jezidi.
Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami
VSEBINA:
Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.
Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani
VSEBINA:
Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.
Cena \$1.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Kovač Šimen. — Zaročnik z zaprekami. — V golobnjaku. — Mohamedanski svetnik.
Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
VSEBINA:
Izseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet naš divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.
Cena \$3.50

WINNETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
VSEBINA:
Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.
Cena \$3.50

ŽUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani
Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.
Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

KRETANJE PARNIKOV SHIPING NEWS

JANUAR

- 12. januarja: Aquitania v Cherbourg
- 14. januarja: Europa v Bremen
- 15. januarja: Ile de France v Havre, Conte di Savoia v Genoa
- 19. januarja: Berengaria v Cherbourg
- 21. januarja: Bremen v Bremen
- 22. januarja: Lafayette v Havre
- 26. januarja: Aquitania v Cherbourg

FEBRUAR

- 3. februarja: Berengaria v Cherbourg
- 4. februarja: Europa v Bremen
- 5. februarja: Conte di Savoia v Genoa, De Grasse v Havre
- 9. februarja: Queen Mary v Cherbourg
- 11. februarja: Bremen v Bremen
- 12. februarja: Ile de France v Havre
- 18. februarja: Vulcania v Trst
- 23. februarja: Queen Mary v Cherbourg
- 25. februarja: Europa v Bremen
- 26. februarja: Rex v Genoa

tako samotno, a zadovoljno živl. Naglo si je šel z rokavom čez oči.

Potem je zlezal v vagon, ki ga je odpeljal. Ozrl se je še na postajico "Last World", ki mu je vsa osamljena in borna odplaval izpred oči na neskončni škotski planoti.